

Дело C-830/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

23 декември 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

9 декември 2021 г.

Ищец, въззиваем и въззивник:

Syngenta Agro GmbH

Ответник, въззивник и въззиваем:

Agro Trade Handelsgesellschaft mbH

Hanseatisches Oberlandesgericht

[...]

Определение

По дело със страни

Syngenta Agro GmbH, [...] Майнтал

– ищец, въззиваем и въззивник –

[...] срещу

Agro Trade Handelsgesellschaft mbH, [...]

[OMISSIS] Лаушид

– ответник, въззивник и въззиваем –

[...] трети граждански състав на Hanseatisches Oberlandesgericht (Висш областен съд) [...] [членове на съдебния състав] на 9 декември 2021 г. определи:

I. Спира производството по делото.

II. Отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси относно тълкуването на член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, букви б) и е) от Регламент (ЕС) № [54]7/2011 на Комисията от 8 юни 2011 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за етикетиране на продукти за растителна защита от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета:

1. Трябва ли член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № [54]7/2011 да се тълкува в смисъл, че в случай на паралелен внос на продукт за растителна защита се изисква при продажба в друга държава членка върху опаковката да се посочва името и адресът на притежателя на разрешението от държавата членка по произход, от която е внесен продуктът за растителна защита?

2. Трябва ли член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № [54]7/2011 да се тълкува в смисъл, че в случай на паралелен внос на продукт за растителна защита се изисква върху опаковката задължително да се посочва в непроменен вид първоначално определеният от производителя партиден номер, или споменатата разпоредба допуска паралелният вносител да премахва първоначалния партиден номер и да поставя върху опаковката собствен идентификационен номер, ако този вносител води документация, от която е видно съответствието на използваните от него партидни номера с тези на притежателя на разрешението за паралелно внасяния продукт за растителна защита?

Мотиви:

A.

Ищецът е дружеството — дистрибутор в Германия на групата Syngenta, което произвежда и продава, *inter alia*, продукти за растителна защита във Федерална република Германия и други държави — членки на Европейския съюз. Като търговско предприятие в областта на селското стопанство ответникът продава, *inter alia*, продукти за растителна защита, по-специално паралелно внасяни продукти за растителна защита. Той внася включително и продукти за растителна защита на ищеца, които продава във Федерална република Германия в оригинални неотворени туби на ищеца, при което заменя оригиналния етикет със собствен стикер. Стикерът съдържа, *inter alia*, данни за ответника като вносител и дистрибутор, но не и за

притежателя на разрешението за продукта за растителна защита в държавата членка по произход. Ответникът заменя оригиналните партидни номера на производителя със собствени идентификационни номера и води регистър, от който е видно на кой първоначален партиден номер съответства определеният от него идентификационен номер.

Ищецът счита, че това е нарушение на член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, букви б) и е) от Регламент (ЕС) № [54]7/2011. Той иска — доколкото това все още е от значение за въззивното и за преюдициалното производство — на ответника да бъде забранено под страх от налагане на административни мерки

1. (...)

в) да пуска — в рамките на търговската си дейност — самостоятелно или чрез трети лица на пазара във Федерална република Германия в оригиналната му опаковка продукт за растителна защита под наименованието „ABAREX PRO“, „AGRO TRIO“ и/или „REXTOP“ като паралелен внос на продукт за растителна защита, за който Syngenta Agro GmbH има издадено разрешение в Германия, т.е. да го държи на разположение, предлага, излага или по друг начин предава с цел продажба, като при това премахва данните за името и адреса на притежателя на разрешението, отпечатани върху оригиналната опаковка във вида, в който те са посочени върху изображенията в комплект приложения К6 опаковки;

и/или;

г) да пуска — в рамките на търговската си дейност — самостоятелно или чрез трети лица на пазара във Федерална република Германия в оригиналната му опаковка продукт за растителна защита под наименованието „ABAREX PRO“, „AGRO TRIO“ и/или „REXTOP“ като паралелен внос на продукт за растителна защита, за който Syngenta Agro GmbH има издадено разрешение в Германия, т.е. да го държи на разположение, предлага, излага или по друг начин предава с цел продажба, като при това премахва партидния номер, отпечатан върху оригиналната опаковка във вида, в който той е посочен върху изображенията в комплект приложения К6 опаковки, и го заменя с друг идентификационен номер;

(...)

Освен това с исканията си в този смисъл по точки 2, 3 и 4 той иска по отношение на ответника и предоставяне на информация, определяне на обезщетение за вреди и възстановяване на разноските, направени в досъдебната фаза.

Landgericht (Областният съд) осъжда ответника в съответствие с искането по т. 1 в) и произтичащите от него други искания и отхвърля иска по отношение на искането по т. 1 г) и произтичащите от него други искания.

В това отношение по искането по т. 1 в) Landgericht посочва, че за дефинирането на понятията във връзка с изискванията на приложение I от Регламент (ЕС) № 547/2011 трябва да се има предвид член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията за етикетиране на продукти за растителна защита. Съгласно член 3, точка 24 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 „притежател на разрешение“ означава физическо или юридическо лице, което притежава разрешение за продукт за растителна защита“. Съгласно член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 „разрешение за продукт за растителна защита“ означава административен акт, с който компетентният орган на държава членка разрешава пускането на пазара на продукт за растителна защита на територията ѝ“. Следователно притежател на разрешение е този, който е получил в държава членка първото разрешение за продукт за растителна защита. Това използване на понятието „разрешение“ продължава в член 18 от Регламент (ЕО) № 1107/2009. За разлика от това в член 52, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 във връзка с паралелния внос се споменава възможността да бъде издадено „разрешително за паралелна търговия“ за „продукт за растителна защита, разрешен в една държава членка (държава членка по произход)“. От начина, по който са използвани понятията в Регламент (ЕО) № 1107/2009, следва, че под име и адрес на притежателя на разрешението и под номер на разрешението за продукт за растителна защита по смисъла на приложение I, параграф 1, буква б) към член 1 от Регламент (ЕС) № 547/2011 се разбират името и адресът на притежателя на разрешението в държавата членка по произход, тъй като във връзка с паралелната търговия се използва терминът „разрешително“. Поради това продажбата на паралелно внасян продукт за растителна защита без посочване на притежателя на разрешението в държавата членка по произход представлява нарушение на приложение I, параграф 1, буква б) към член 1 от Регламент (ЕС) № 547/2011.

По искането по т. 1 г) Landgericht отбелязва, че понятието „номер на партида“ в приложение I, параграф 1, буква е) към член 1 от Регламент (ЕС) № 547/2011 не е дефинирано нито в този регламент, нито в Регламент (ЕО) № 1107/2009. За разлика от случая с посочването на името и адреса на притежателя на разрешението за продукт за растителна защита, текстът в приложение I към член 1 от Регламент (ЕС) № 547/2011 допуска интерпретацията на ответника, че е възможно да се има предвид и собствен номер на партида на паралелния вносител. Тълкуване на приложение I, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 547/2011 с оглед на свободното движение на стоки показва, че замяната на номера на партиди е допустима, тъй като това може да е необходимо, за да се предотврати, съответно прекрати прилагането на мерки за разделяне на пазарите. Обстоятелството, че в настоящия случай не е ясно дали ищецът е предприел такива мерки, не е

от значение за тълкуването на Регламент (ЕС) № 547/2011 и на Регламент (ЕО) № 1107/2009.

Всяка от страните подава съответната въззивна жалба срещу това съдебно решение.

Б.

Дали жалбите ще бъдат уважени, зависи от тълкуването на член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, букви б) и е) от Регламент (ЕС) № 547/2011. Поради това, преди да се постанови решение, е необходимо да се спре производството по делото и съгласно член 267, параграф 1, буква б) и параграф 3 ДФЕС да се отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

Възможно е разглежданите искания на ищеца да са допустими на основание на член 8, параграф 1, член 9, първо изречение, член 3, параграф 1 и член 3а от Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (Закон за мерките срещу нелоялната конкуренция, наричан по-нататък „UWG“) във връзка с изискванията съгласно член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, буква б) и буква е) от Регламент (ЕС) № 547/2011.

I.

Общите условия за искания по конкурентното право са налице. Страните са конкуренти по смисъла на член 2, параграф 1, точка 3 от UWG. Член 1 от Регламент (ЕС) № 547/2011 представлява регулираща пазарното поведение разпоредба по смисъла на член 3а от UWG, неспазването на която може по смисъла на същия член съществено да засегне конкуренцията в ущърб на конкуренти и потребители. Освен това спорният продукт е продукт за растителна защита по смисъла на член 1 от Регламент (ЕС) № 547/2011 във връзка с член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1107/2009.

II.

Нарушение от ответника на член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 547/2011 е налице, ако той като паралелен вносител е бил длъжен съгласно тази разпоредба да посочва и при продажбата във Федерална република Германия притежателя на разрешението за внасяния продукт за растителна защита от държавата членка по произход (първи преюдициален въпрос).

1. Приложение I, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 547/2011 изисква върху опаковката на продуктите за растителна защита да са нанесени „по четлив и незаличим начин“ различни данни. Към тях спадат съгласно буква б) и „името и адресът на лицето, на което е издадено разрешението, както и номерът на издаденото разрешение на продукта за растителна защита“. Съгласно член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 заявлението за

разрешение се подава „до всяка държава членка“, на чийто пазар се пуска продуктът за растителна защита, като то първоначално се отнася единствено до държавата членка, за чийто пазар е предназначено пускането на продукта. Съгласно член 52, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 за продукт за растителна защита, разрешен в една държава членка, може да бъде издадено разрешително за паралелна търговия в друга държава членка, ако държавата членка, в която ще се извършва паралелният внос, установи, че продуктът за растителна защита е идентичен по състав с продукт за растителна защита, вече разрешен на нейна територия (референтен продукт). Съгласно член 52, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 този продукт се пуска на пазара и се употребява само в съответствие с разпоредбите на разрешението за референтния продукт.

2. Според ищеца изискванията за етикетиране на Регламент № 547/2011 важат в пълна степен и за паралелния вносител. Поради това съгласно ясния и недвусмислен текст на приложение I, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 547/2011 той бил длъжен да посочва върху опаковката притежателя на разрешението в държавата членка по произход. В това отношение ищецът споделя становището на Landgericht в първоинстанционното решение.

3. Според ответника Регламент № 547/2011 не урежда достатъчно ясно този въпрос. Трябвало да се има предвид, че внасяният продукт не притежава собствено разрешение в държавата членка на въвеждане и следователно за този продукт липсвал притежател на разрешение по смисъла на Регламента. Извършвало се единствено съотнасяне на продукта към разрешен от своя страна в държавата членка на въвеждане референтен продукт, без при това да било необходимо притежателят на неговото разрешение да е идентичен с този в държавата членка по произход. Посочването на притежателя на разрешението в държавата членка по произход би създавало у търговците със селскостопански продукти и потребителите погрешното впечатление, че за внасяния продукт важат същите области на приложение и разпоредби, на които се основава разрешението в държавата членка по произход, което противоречало на предвиденото в член 52, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1107/2009. Тъй като одобрените условия в държавата членка по произход и в държавата членка на въвеждане били различни, съществувал риск търговците със селскостопански продукти и потребителите да започнат незаконна продажба или приложение в неразрешени в Германия област или количества. Според ответника може също така да възникне неправилното впечатление, че собственикът на разрешението за продукта в държавата членка по произход е и предприятието, което носи отговорността за пускането му на пазара в държавата членка на въвеждане.

От смисъла и целта на тази разпоредба следвало, че от значение било единствено кой е пуснал продукта за растителна защита на пазара в съответната държава членка. Това било в съответствие и с изискванията за

етикетиране на законодателството за химикалите съгласно член 17, параграф 1 във връзка с член 2, точка 26 от Регламент (ЕО) № 1272/2008 по отношение на „доставчика“. Такъв в случай на паралелна търговия бил единствено паралелният търговец, а не притежателят на разрешението за продукта в държавата членка по произход. Ето защо правото на Съюза не забранявало на етикета вместо името и адресът на притежателя на разрешението да се посочат единствено името и адресът на паралелния търговец.

Освен това посочването на първоначалния притежател на разрешението и неговия адрес позволявало да се узнае държавата, от която продуктът се внася паралелно в Германия. Това според ответника би подтикнало голям брой селскостопански предприятия да започнат сами да внасят продукта, като го закупуват директно от другата държава членка без етикет на немски език, което потенциално би могло да има вредни последици за здравето на хора и животни и за опазването на околната среда в резултат например на вероятността от нарушения на член 52, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1107/2009.

III.

Нарушение от ответника на член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 547/2011 е налице, ако той като паралелен вносител е бил длъжен по силата на тази разпоредба да оставя в непроменен вид първоначалния партиден номер върху тубата. В това отношение е от значение дали ответникът е можел да премахва първоначалните партидни номера, да ги заменя със собствени идентификационни номера и да води регистър, от който да е видно на кой първоначален партиден номер съответства определеният от него идентификационен номер (втори преюдициален въпрос).

1. Съгласно член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 547/2011 сред данните, които трябва да се посочват „по четлив и незаличим начин“ върху опаковката, е „номерът на партидата на формулацията“. Относно паралелната търговия с продукти за растителна защита член 49, параграф 4 от Закона за защита на културните растения (Gesetz zum Schutz der Kulturpflanzen, наричан по-нататък „PflSchG“) предвижда следното: „Ако за етикетирането по член 47, параграф 1 притежателят на разрешителното не използва партидни номера на притежателя на разрешението за паралелно внасяния продукт за растителна защита, то той трябва да води съхранявана минимум пет години документация, от която да е видно съответствието на използваните от него партидни номера с тези на притежателя на разрешението за паралелно внасяния продукт за растителна защита“.

Тази национална разпоредба следователно изисква да се предвидят случаи, в които на паралелния вносител да е разрешено да заменя първоначалните

партидни номера със свои собствени идентификационни номера. Въз основа на предимството при прилагането на правото на Съюза тази разпоредба обаче може да не допуска замяната на първоначалните партидни номера поне в случаите, когато съгласно член 1 във връзка с приложение I, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 547/2011 от паралелния вносител се изисква да оставя в непроменен вид първоначалния партиден номер върху опаковката.

2. Според ищеца дори само текстът на приложение I, параграф 1, буква е) Регламент (ЕС) № 547/2011 е достатъчен аргумент в подкрепа на изискването да се оставя в непроменен вид първоначалният партиден номер върху опаковката. Това следвало както от понятието „партида“, което зависело от производството на продукта за растителна защита, така и от понятието „формулация“, което задължително се свързвало с притежателя на разрешението. Това становище се подкрепяло също така и от изискването за нанасяне по „незаличим начин“ върху етикета, което засягало и партидния номер.

Общите задължения за етикетиране съгласно тази разпоредба се отнасяли непосредствено и до паралелния вносител. В случай на противоречие разпоредбата на член 49, параграф 4 от PflSchG не била приложима предвид предимството, с което съгласно правото на Съюза се ползва Регламент (ЕС) № 547/2011.

Данните за притежателя на разрешението и партидния номер имали за цел да осигурят защита на потребителя и околната среда, като в извънредна ситуация позволявали на притежателя на разрешението да идентифицира възможно най-бързо грешки при употребата или дефектни партиди. В подобни случаи само притежателят на разрешението имал нужната компетентност относно продукта да дава съвети за избягването на рискове.

Това разбиране се потвърждавало и от представеното като приложение K12 ръководство на Комисията относно паралелния внос, което предвиждало изключения от тези принципи да се прилагат единствено в случаите на препакетиране (а не на разглежданото тук преетикетиране).

3. В това отношение ответникът споделя становището на Landgericht и счита, че текстът на приложение I, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 547/2011 не съдържа ясни и точни изисквания към партидните номера. Напротив, този текст не уточнявал дали партидният номер е само оригиналният, т.е. този, който е първоначално поставен на продукта от производителя. Неясна е и останалата част от текста, например тази за „формулацията“, която се отнасяла само до смес от активното вещество и неговите коформуланти. Но действията на ответника биха могли да позволят и идентифицирането точно на партидите на подобна формулация. В това отношение член 49 от PflSchG също не нарушавал правото на Съюза.

Оставянето в непроменен вид на партидния номер не се налагало и заради извънредни ситуации. Поставеният от ответника етикет съдържа достатъчно информация относно мерките за първа помощ в случай на необходимост. Информация за други мерки можело да се получи и от паралелния вносител. Освен това за всеки продукт за растителна защита съществувал и информационният лист за безопасност, до който дистрибуторът на химикали осигурявал постоянен достъп за преглеждане. Към това се добавяло обстоятелството, че задължението за посочване на първоначалния партиден номер създавало риск от разделяне на пазарите, защото по този начин можело да бъде идентифицирана държавата членка, в която внасяният продукт е бил продаден на ответника. Ако партидният номер не се премахвал, съществувал риск групата Syngenta да приложи срещу тамошния клиент на ищеца и доставчик на ответника репресивни мерки, включително заличаване от списъка на клиентите.

IV.

Доколкото може да се установи, до този момент в практиката на националните съдилища на Федерална република Германия липсват съдебни решения по разглежданите в настоящия случай въпроси за начин на тълкуване.

Съществуват съмнения относно правилното тълкуване на приложение I, параграф 1, букви б) и е) от Регламент (ЕС) № 547/2011, тъй като в този регламент липсват отделни правила относно специфичните особености на етикетването на паралелно внасяни продукти за растителна защита. Докато в съответствие с тълкуването на ищеца текстът на горепосочените разпоредби би могъл да е в подкрепа на изискването при етикетването на внасяния продукт да се посочват както притежателят на разрешението в държавата членка по произход, така и първоначалният партиден номер, с оглед на паралелния внос е възможно смисълът и целта на разпоредбите да допускат и по-разширено разбиране в съответствие с тълкуването, застъпено от ответника. При тези обстоятелства изглежда е необходимо до Съда на Европейския съюз да бъде отправено преюдициално запитване съгласно член 267, параграф 1, буква б) и член 3 ДФЕС.

[...] [имена на съдиите, взели участие в разискванията]